

229. Hű pásztorunk, vezesd a te árva nyájadat

Régi angol dallam.

(hm) em A D /F# G A7 f#m7 hm
hm G D em7 f#m7 hm

Hű pász - to - runk, ve - zesd a te ár - va nyá - ja - dat, E

hm /A Gmaj7 A D A7 Dmaj7
hm G A7 D

föl - di út - vesz - tő - ben te mu - tass jó u - tat: Szent

hm f#m Gmaj7 D D/F# G F#4 -3
hm /A G A em/G F#

nyom - do - kod - ba lép - ve, a menny fe - lé me - gyünk. Ó

G6 A7 D /F# G A7 f#m7 H
hm G D em7 f#m7 hm

hal - ha - tat - lan I - ge, ve - zé - rünk, Mes - té - rünk.

hm G D em7 f#m7 hm hm G A7 D
 2. Mert boldog az az ember, ki dicsér tégedet, És kóstolgatja mindennap szent beszédedet;
hm /A G A em/G F# hm G D em7 f#m7 hm
Hát legeltessed igéddel bolygó nyájadat, És terelgessed Lelkeddel juhocskáidat.

hm G D em7 f#m7 hm hm G A7 D
 3. Szentlelkedet töltsd ránk ki, mint hajnal harmatát, És adj fejünkre tőled nyert ékes koronát,
hm /A G A em/G F# hm G D em7 f#m7 hm
Hogy áldozatra felgyúlt, megszentelt életünk Oltárodon elégjen, Királyunk, Mesterünk!

Alexandriai Kelemen (†220) éneke után.

